

GAZETA POZNANSKA ⁹⁹

Nro. 17.

w Środę dnia 27. Lutego Roku 1811.

z Paryża d. 11. Lut.

Wczoraj przyjmował Cesarz deputacy kilku kollegiów obierczych. W adresie kollegium obierczego z Calvados wyrażono było między innemi: „Ta piękna część Państwa Twego, N. Panie, była kolebką Wilhelma zdobywcy (Anglii, a naysprzed Xięcia Normandyi,) ktorego szacowne popioły zachowujemy i t. d.

Minister policyi dał w tych dniach festyn dla NN. Cesarstwa, na którym znajdowała się więkza część pierwszych osob.

W ciągu karnawału wolno się przebierać i maskować publicznie; zakazane jednak są nieprzystoynne ubiory i noszenie wszelkiego gatunku broni, nawet laski, napastowanie ludzi i wbieganie do domow lub sklepow.

W Dijon Kapitan hiszpański w niewoli będący osadzony został na 10 lat do więzienia za zabicie jednego kowalczyka.

Aż do 1. Lipca może bydź jeszcze bawelna przez Strażburg wprowadzana.

z Hamburga d. 13. Lut.

Gazety tuteysze, oprócz odezwy JO. Xięcia Eckmühl, Gubernatora, zawierają kilka innych uchwał Kommissyi Rządzącej. Podług jedney z tych uchylone zostały Senaty Hamburgski, Lubecki i Bremenski, których urzędowania ustają: Senatu Hamburgskiego 13. m. i r. b.; Lubeckiego 16. m. i r. b.; Bremeńskiego szesnastego t. mca i roku. Archiwa ich zostaną zapieczętowane. Wszyscy inni urzędnicy publiczni i konserwatoro-

wie obowiązani są wydać wszelkie dokumenta, papiery i wszystko, co się tycze rządu przeszłego.

Po ostatniem dzisieyszem posiedzeniu Senatu naszego, JPan Heise, były Burmistrz, mianowany został tymczasowym Burmistrzem a JPan Greis, były Syndyk, tymczasowym adiunktem Burmistrza miasta Hamburga. Inną uchwałą ustanowiona iest rada municypalna z 20 członków dla miasta Hamburga; 10 z nich należy do składu administracyi, 10 do Kommissyi skarbowey.

z Hamburga d. 15. Lut.

W Imieniu N. Cesarza Francuzów, Króla Włoskiego, Protektora ligi Reńskiej, Pośrednika Konfederacyi Szwajcarskiej, Kommissya Rządząca, ustanowiona wyrokiem dnia 18. Grudnia 1810 na wniosek Radzcy Stanu, przeznaczonego do uorganizowania Sądów i Trybunałów, stanowi:

R o z d z i a ł I.

Przepisy ogólne.

Art. 1. Aż do ostateczney organizacyi Sądów i Trybunałów, sprawiedliwość w sposobie dawniejszym wymierzana będzie w trzech przyłączonych Departamentach, przez tychże samych urzędników, w formie zwyczajney, i podług praw teraz w kraiu ważność mających; nienaruszając atoli w niczém urzędzeń następujących dwiema rozdziałami obiętych.

Art. 2. Sprawiedliwość wymierzaną będzie w Imieniu N. Cesarza Francuzów Króla Włoskiego, Protektora ligi Reńskiej i Pośrednika Konfederacji Szwajcarskiej.

Art. 3. Urzędnicy wszyscy sądowi złożą przysięgę przepisaną wyrokiem 12. Lutego 1811.

Art. 4. Przysięga, która wykonaną będzie przed Komisją Rządzącą, osobnym protokołem dla każdego urzędnika atwierdzoną zostanie.

Art. 5. Urzędnicy, którzy przysięgi przed Komisją niezłożą, do protokółu przez Pisarzy Aktowych takową podadzą, której kopia wierzytelna, przez urzędnika onę odbierającego, natychmiast na ręce Radcy stanu umocowanego do organizacyi Sądów i Trybunałów, ma być odesłaną.

Art. 6. Sędziowie i inni urzędnicy, którzy tylko na czas pewnym mianowanymi zostawszy mieliby wyjść z swych obowiązków przed nastąpieniem ostateczney organizacyi, pozostać mają do tegoż czasu w urzędowaniu.

Art. 7. Pisarze i Archiwaryusze rozmaitych zwierzchności sądowych, prześlą Radcy wyznaczonemu do organizacyi Sądów i Trybunałów, (a to w miesiąc rachując od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku) dezygnacyą, przez nich stwierdzoną, spraw odsądzonych co rocznie (licząc w to trzy ostatnie lata) równie iak i dezygnacyą spraw nieukończonych, niemniej ogólne objaśnienia dotyczące się urządzenia ich Archiwów i Registratur.

R o z d z i a ł II.

Przepisy szczególne dla niektórych okolic względem ich appellacyi i sądu kassacyjnego.

Art. 8. Apellacye od wyroków cywilnych Trybunałów tych, których Trybunał apellacyjny, nieznaidnie się w krajach zie-

dnoczonych, lub które dla innych iakich powodów nie mają własnych Sędziów apellacyjnych, oddane zostaną Trybunałowi pierwszej instancyi, który w sprawie takowej użyje praw, iakichby Sędziowie apellacyini krajowi użyć musieli.

Urządzenie to mieć ma miejsce tak, iż w żadnym przypadku Trybunały takowe własnych wyroków niemogą być sędziami apellacyjinemi.

Art. 9. Skoro podług powyższego artykułu, sędziowie pierwszej instancyi wydadzą wyrok iako sędziowie apellacyini, tedy do jego ważności należy, ażeby go 5 sędziów ferowało; gdyby przepisanej liczby nie było, wezwiją assessorów, a gdyby i tych brakowało, wezwiją dawnych sędziów.

Art. 10. Sprawy kryminalne tudzież apellacye o kary policyjne, któreby istotnie należały do sądu kryminalnego, niebędącego teraz w kraju, lub do których teraz brakuie Trybunału mającego moc wydawania wyroków w ostatniej instancyi, będą oddane naybliższemu Sądowi Kryminalnemu, a sąd ten zastosuje karę, iaka w kraju gdzie zbrodnia lub występki był popełniony, byłaby użytą.

Art. 11. Podania do sądu kassacyjnego, dawniej do Rady Stanu Królestwa Westfalskiego przesyłane, na przyspłość do Sądu Kassacyjnego w Paryżu należące będą.

R o z d z i a ł III.

Szczególne przepisy dla miast Hamburga, Bremen, Lubeki i do nich należących okręgów.

Art. 12. W każdym z miast Hamburgu, Bremen, Lubeki i okręgów do nich należących, składać się będzie Trybunał naywyższy iak następuje:

w Hamburgu z 14 Sędziów,

w Bremen z 12 —

w Lubeki z 10 —

łącząc w to Prezesa: prócz tego przy każdym z tych Trybunałów będzie jeden Cesaraki Kommissarz i jeden Pisarz.

Art. 13. Członki tych Trybunałów, mianowani będą przez Kommissyą.

Art. 14. W materji kryminalney wiódzący za sobą karę hańbiącą, przynajmniej ośmiu sędziów należeć będzie do wyrokowania i zawsze być powinni w liczbie równej. Przy każdej innej sprawie, może ich być tylko siedmiu, i niepowinni sędzić jak w liczbie nieparzystej. W sprawach cywilnych lub kryminalnych miastce brakującego Sędziego przez Licencyatów. Prawa zastąpione być może, gdyby pozostali nieskładali liczby należytej do sądenia.

Art. 15. Kommissarz Cesaraki czynić będzie wnioski w wszystkich sprawach, tycających się zbrodni lub występku.

W innych okolicznościach trudnić się tylko będzie sprawami kraj interessującami. Głos jego nie rachuje się do stanowienia wyroku. Korrespondować ma z Radczą stanu, któremu polecona jest organizacya sądownictwa i trybunałów, we wszelkich okolicznościach, tycających się dobrej administracyi sprawiedliwości przy Trybunałach wyższych, przy których urządowanie swe sprawuje. Może on także zastępować nieprzytomnego Sędziego, skoro nie będzie zatrudniony interesami Kommissaryatu Cesaraki.

Art. 16. Wyroki stanowić ma większość głosów. W przypadku artykułem 14 obiętym co do spraw kryminalnych, skoro będzie równość głosów, obwiniony zyskuje uwolnienie.

Art. 17. Sprawy te, które, gdy zostały rozpoznane w jednem z trzech miast Hamburga, Bremen, albo Lubeki, zwyczajem było odsyłać zagranicznemu fakultetowi prawniczemu do rozstrzygnięcia, skoroby ta-

ki przypadek wydarzył się, odsyłane być mają w następującym sposobie:

1. Sprawy w Hamburgu osądzone odsyłane będą do Trybunału najwyższego w Lubece;
2. Osądzone w Lubece, do Trybunału najwyższego w Bremen;
3. Osądzone w Bremen, do Trybunału najwyższego w Hamburgu;

Art. 18. Rozporządzenie poprzedzającego artykułu nie może się rozciągnąć do spraw, któreby już były odesłane do któregokolwiek fakultetu prawniczego przed ogłoszeniem wyroku niniejszego.

Art. 19. Odesłanie wtenczas tylko nastąpić może, gdy jeden tylko zapadł wyrok lub dwa sobie zupełnie przeciwne.

Art. 20. W wszystkich innych częściach kraju przyłączonego, gdzie odsyłania do fakultetów prawniczych byłyby w zwyczajem, sprawa odesłana będzie do najbliższego z trzech pomienionych Trybunałów najwyższych.

Art. 21. Wyroki pierwszej instancyi, przez niższe zwierzchności ferowane, być mają przez apellacyą bezpośrednio wnoszone do Sądu najwyższego, do którego okręgu należą.

Art. 22. Apellacye przeciw wyrokom w sądzie Bergedorfskim lub na tymże terytorio leżącym pierwszej instancyi zapadłym, powinny być bezpośrednio poddawane do sądu najwyższego Hamburgskiego.

Art. 23. Przepisy ogólne obięte rozdziałem pierwszym rozciągają się także do rozdziałów drugiego i trzeciego.

Art. 24. Niniejsza uchwała wydrukowana będzie w dwóch językach, obwieszczona i przybita w całym obwodzie trzech Departamentów.

Exemplarz teyże przesłany także będzie każdej zwierzchności sądowniczej.

Art. 25. Radzca Stanu umocowany do organizacyi Sądów i Trybunałów dopilnuie wykonania niniejszey uchwały.

Dano w Pałacu Rządowym w Hamburgu dnia 13. Lutego 1811.

(Podp.) Marszałek Xiążę Eckmühl.

przez Gubernatora generalnego:

Audytor w Radzie Stanu, Sekretarz generalney Kommissyi,

Petit de Beauverger.

Zgodno z oryginałem:

Radzca Stanu, umocowany do urzędzenia

Sądów i Trybunałów,

Kawaler Faure.

z Wenecyi d. 28. Stycz.

Pisma tuteysze zawierają urządzenie Policyi, podług którego każdy szyper, który żołnierza bez wyraźnego pozwolenia na ład przewiezie, i tym sposobem będzie mu pomocnym do ucieczki, zapłaci za karę przynajmniej do 600 lirów, i prócz tego poydzie do więzienia na dwa lata. — Urządzenie drugie policyi stanowi, iż na przyszłość nikomu żebrać nie iest wolno, iak tylko mającemu wyraźne na piśmie pozwolenie. To zaś nikomu niebędzie udzielone, kto niedowiedzie, że wszelkich do utrzymania się pozbawiony iest sposobów. Zabroniono żebrać w kościołach i kafenhauzach; także żebractwo chorobami obrzydliwość sprawującemi dotknięte, niemoże zajmować mieysc po ciasnych mostach i ulicach.

Karnawał nasz iest nadzwyczajnie świetny. Maskom pozwolono iak dawniey we dnie i w nocy publicznie się pokazywać; w niedziele zaś i święta dopiero wieczorem. Dla tego rynek S. Marka zapełniony iest niemi codziennie. Zabroniony mają sobie wstęp do kościołów; niewolno także nosić maski, ktoraby była przeciw obyczajom lub uwłaczała szacunkowi wyższych stanów.

z Monachium d. 12. Lutego.

Karnawał nasz bardzo wesoly. W nocy zdaie nam się, że się przenosiemy do Wenecyi, widząc wszystkie ulice, szynkownie i kafenhauzy napelnione maskami.

z Würzburga d. 5. Lutego.

JK. Mość raczył potwierdzić fundacyą panien, założoną tu przez N. Króla Bawarskiego. Fundacya ta utrzymuje się iak dawniey, pod tytułem S. Anny, i składa z 1 Xieni, 7 Panien famillii szlacheckiey, tudzież 14 corek wybranych urzędników nie szlachty. Xiążę mianuje Xienią. Panująca w kraju Xiężna lub którakolwiek Xiężniczka z domu W. Xięcia piastować będzie tę dostojność. Pensya iey ustanowiona iest na 24000 ryńskich, skoro fundusz tego dozwoli. Prebenda Panny szlacheckiey wynosi 800 a drugiego stanu 400 ryńskich. Każda z Kandydatek zrodzoną bydź powinna w W. Xięstwie, lub bydź corką urzędnika. Wstępuje się do tego zakonu w roku 10. wieku, przed 14 atoli znaków zakonnych niewolno nosić. Kandydatki szlacheckiey krwi obowiązane są wylegitymować się z przodków swoich ośmiu stopniami.

Używanie prebendy trwać ma aż do zamęścia, w czasie ktorego Panienki za posag otrzymują całoroczną. Dochodów używać wolno tylko w W. Xięstwie, ieżeli osobne pozwolenie innego użycia niedozwoli. Niemoralność karana będzie utraceniem prebendy. Każda z Panien pensyonowanych, powinna pozyskać pozwolenie do zamęścia; w przeciwnym razie posag utracą. Ubiór ich iest czarny a znak zakonu nosi się na wstążce czerwoney z srebrną obwodką.

JK. Mość pod dniem 22. Stycznia raczył mianować Arcy-Xiężniczkę Marią Ludwikę Jozefę, Xienią fundacyi Panien S. Anny.

z Neapolu d. 29. Stycz.

Przychodzą tu iak zawsze okręty z Ame-

ryki północney z stokwiszem i innemi arty-
kułami. — Z Sycylii w Neapolu niemiano
żadnych nowszych wiadomości, albowiem
żołnierze niemieccy będący pomiędzy An-
gielskimi wojskami, niemają sposobności
zbiegać do Kalabrii. Zdaie się, że Gene-
rał Stuart dla zabezpieczenia dezercyi, wszystkie
forpoczty nadbrzeżne Sycylianami obsadził.
z *Wiednia d. 30. Stycznia.*

Posel Francuzki przy dworze tutejszym
dał dnia wczorayszego wspaniały bal, na któ-
ry cale ciało dyplomatyczne zaprosił.

Przybyło tudwoch gońców z Carogrodu
jeden po drugim. Przywieźli nam wiadomo-
ści dochodzące do środka miesiąca Grudnia,
które są dosyć ciekawe. Mielł sobie wiele
listów poleconych od znaczniejszych domów;
wszystkie zgadzają się w tym, iż chociaż We-
habici utracili dwóch możnych obrońców,
to jest Baszę Domaszku i Bagdadu, iednako-
woż kroki ich są zagrażające dla Porty.
Upewniają, iż mają znaczną liczbę stronni-
ków w prowincyach Turcyi, Azyatyckiej, i że
siły ich powiększają się codziennie. Dywan
jest przestraszonym i nie może tego ukryć;
gdyż nie tylko wszystkie posiłki zebrane w
Azyi i przeznaczone do woyska W. Wezyra,
odebrały rozkaz spiesznego udania się do Sy-
ryi i Palestyny, lecz zdaie się nadto, iż
część woyska Azyatyckiego, znajdującego
się w obozie pod Szumłą przeprawi się przez
ciaśninę dla połączenia się z wojskiem Otto-
mańskim, końcem uskromienia buntowni-
ków. Wielkorządca Egiptu ma także posłać
cale woysko, którym dowodzi. Tak więc
położenie porty jest dosyć smutne; iednako-
woż niebezpieczeństwa, któremi jest zagro-
żona od Wechabitów zdaia się bydz naygwał-
towniejsze, i ażeby mogła użyć wszystkich
sił przeciwko nieprzyjaciolom tak straszliwym,
nigdy nie była skłonniejszą do zawarcia poko-
iu z Rossyą iak teraz. Mowią, iż Dywan

101
przedsięwziął traktować o pokoy, iż Porta
gotowa jest odstąpić, jeżeli tego potrzeba,
Multan, Bessarabii i Wołoszczyzny; ofiara
konieczna, ponieważ Rossyanie trzymają ta-
kowe prowincye w posiadłości, osadzają
twierdze wojskiem i trudnoby było na po-
wrot im one odebrać: nie słychać nie o losie
Serwii. Przydaia, iż posłane zostały zle-
cenia do Wielkiego Wezyra, końcem przy-
spieszenia układów. Zapewnie po odebra-
niu ich Wielki Wezyr uda się ze swojego sta-
nowiska w Szumla ku Adryanopolowi. Osta-
tnie wiadomości z głównej kwatery Rossyi-
skiej z Bukarestu donoszą, iż wielu gońców
Tureckich tam przybyło, i że oczekują ie-
szcze na iednego Generała Francuskiego.

Nasz gabinet, iak mówią, wiele się tym
interessuje i zapewniaia, iż Agent Austrya-
cki uda się niezwłocznie do Bukarestu. Mi-
nister nasz interessów zagranicznych, ode-
brał od niejakiego czasu kilkanaście listów ty-
czących się Turcyi; lecz publiczność nie wie,
co one w sobie zawierają.

z *Wiednia d. 13. Lutego.*

Wincenty Hrabia Kollowrat, Generał
artylleryi i dowódca w Siedmiogrodzu, otrzy-
mał generalne dowództwo w Węgrzech po
zeyściu z tego świata Feldmarszałka Alvinzi.
Dowództwo w Siedmiogrodzu powierzone
jest Feldmarszałkowi Leynantowi i aktualne-
mu nadwornemu Radczy woiennemu Bar-
nowi Stipsitz.

Ludność w Królestwie Węgierskiem wy-
nosi według ostatniego przeliczenia 7,398,104
dusz, między któremi katolików i unitów gre-
ków jest 4,647,832, a protestantów i dys-
nitów 2,627,272. Katolicy i unicy mają
trzech Arcybiskupów, 20 Biskupów, 138
klasztorów i 1945 parafii.

Gazety nasze zapchane są wiadomości-
mi o niepospolitych kradzieżach. Dnia 7-
m. b. wieczorem złupiono kasę kupca gre-

ckiego, Emanuela X.; kassa ta przytwierdzona była mocnymi śrubami do podłogi i najwyższemu sposobem mogła być oderwana. Podeyrzenie padło zaraz na służącego niedawno przyjętego. Gdy iednak mieszkanie jego przetrząsano i drobne tylko kradzieże odkryto, znalazła się kassa u kogo innego. Złodzieje zanieśli ją do pewnego człowieka, u którego dawniej mieszkali, prosiąc go, aby kassę w swym domu ukrył, przyrzekłszy mu, jeżeli milczeć będzie, 25000 ryńskich. Gospodarz ten przyjął wprawdzie kassę, lecz z rzadką poczciwością zaraz o tém donosił. Policya znalazła kassę i przy niej sprawców, to jest trzech Włochów. Jeden z nich wprawił szwagra swego pod obcym nazwiskiem w służbę kupca tego i za jego pomocą łupiestwo to wykonał. Rabusie ci niemiedli jeszcze czasu otworzyć kassę, w której znaydowało się 52,000 ryńskich bankocetkami, kilka set ryńskich w monecie konwencyonalney, 121 karatów dyamentow rzadkiej wielkości i piękności, wiele wexlow i t. d. Hersztlem tych złoczyńcow jest człowiek, który miał rocznego dochodu 1800 ryńskich, i żył sobie dosyć paradnie, przeciwnie człowiek, który z poczciwością, iakiey mało przykładow, wzgardził tak znaczną summą, jest to ubogi służący do koni u kupca J. Pana Geymüllera. Nazwisko jego warte, aby Publicznosci było wiadomém. Nazywa on się Krysztof Strehle. Kupiec w dowod wdzięczności darował mu 800 ryńskich!! Naywyższą nagrodę znayduie ten poczciwy w swém sercu.

z Lwowa d. 26. Stycznia,

Nie pozwalają jeszcze wyprowadzenia bydła z Multan i z całego kraju Rossyjskiego.

Mówią, iż zabroniono jest, pod najsurowszemi karami, poddanym Rossyjskim

opuszczania Rossyi, w celu osiadanania gdzie indziey.

Od granic Tureckich d. 21. Stycz.

Rada Serwiańska i Naczelnik Jerzy Czerny wydali niedawno do powiatowych dowódców i sędziow okolnik, w którym wzywają ich na zgromadzenie narodowe na dzień 6ty b. m. podług Greckiego kalendarza, w celu naradzenia się o dobru Serwii. Naczelnik Jerzy Czerny zjechał dniem pierwey do Belgradu. Posiedzenia zaś narodowego zgromadzenia rozpoczęły się powyższego dnia, czyli 18. podług nowego kalendarza.

Według rozporządzenia naczelnego Generała Rossyjskiego, przybędzie w Lutym kilka pułków piechoty i jazdy Rossyjskiej, dla wsparcia Serwianów, dla których zakładają już magazyny żywności i surażów. Naczelnicy Serwiańscy przełożyli Feldmarszałkowi Hrabieciu Kamińskiemu, przed iego do Petersburga wyjazdem, smutne położenie swoje, iż jeżeli na przyszłą wiosnę pokoy nie nastąpi, tedy będąc przez tak długą woynę zupełnie wyniszczonemi, nie potrafią się już Turkom oprzec. Spodziewają się zatem, iż Hrabia Kamiński przełoży Monarsze swemu interesu Serwianów i zniszczony zupełnie ten kraj mieć będzie nieiaką na przyszłość ulgę.

Pułkownik Rossyjski Nikitsch, który dla ran swoich stał się do służenia daley w woysku niezdatnym, prosił Imperatora Jmci o uwolnienie od służby.

z Konstantynopola d. 28. Grudnia.

Wiadoma cięża dwóch Sułtanek, które się zbliżają do pałogu, tym więkzsze wzbudza ukontentowanie, że Sułtan aż dotąd nie miał sukcesora pici męskiej.

Obawa Rossyan zupełnie znikła, albowiem ostra zima obydwom stronom jest przeszkodą do rozpoczęcia krokow nieprzyacielskich. Armia Rossyjska na prawym brzegu

Dunaju była w niebezpieczeństwie utracenia żywności przez zatamowany dowóz, dla tego rozłożyła się na leżach zimowych na Wołoszczyźnie, zostawiwszy tylko załogi w zdobytych twierdzach. Wielki Wezyr niewiele ma wojska, gdyż większa część wojsk Azyatyckich wróciła do domów, a bardzo mało przybywa na ich miejsce; tymczasem stoi spokojnie w Szumli bezpieczny z powyższych przyczyn i nadto przez puszcze wielkie Bułgarii zastroniony. Korpus jego armii obsadził Tornewo. W Adryanopolu zakładają wielkie magazyny; tu w Stambule w arsenałach wielką panuje czynność; Grecy i Ormianie muszą do niego codziennie wielką liczbę robotników dostawiać. Kapudan Basza sposobni się do wyjścia pod żagle w Kwietniu. Z Widdyna donoszą, że się tam pokazał korpus Rosyjski, lecz natychmiast cofnął. Odtąd znikła niespokojność, gdyż rozmaite towary z Widdyna do Adryanopola bez przeszkody dochodzą.

Gazeta Prezburska w późniejszym artykule donosi, że wiele wojsk Rosyjskich rusza ku Serwii a nawet do Belgradu. Jerzy Czerny, miał oświadczyć, iż w Belgradzie żadnych wojsk niepotrzebuje, gdzie nie masz nieprzyjaciół do zwyciężania, lecz przy Nissie i Drynie; podobno stara się odjąć mu dowództwo, albowiem partya Rosyjska jest większą w kraju.

Obwieszczenie. Odebrawszy doniesienie, iż niejak Gayer, kunsztu sukienniczek, jest naczelnikiem chordey chultai i rozbojników, którzy nie tylko morderstwa na strażniku Dąbrowskim w Starym-dworku się dopuścili, lecz nadto w kraju Pruskim w Eichfier naszedłszy gospodarza, temuż pieniądze zabrali i dom zrabowali, wzywa i uprasza wszystkie zwierzchności krajowe Xięstwa Warszawskiego, aby gdziekolwiek się tenże spotrzeździ, tegoż łapali, i okutego do najbliższe:

102
go frontestu odryłali, zapewniając iż nie tylko kasa jakoby zwierzchność ponieść mogła, teyż za nadesłaniem likwidacyi wynagrodzone będą, lecz nadto temu który tegoż Gayera, bądź żywego, bądź zabitego przystawi, wypłaconą będzie nadgrada talarow pięćdziesiąt z rąk Prefekta Departamentu, co przez publiczne oświadczywszy gazety, zaleca oraz wszystkim W. Podprefektom, Burmistrzom i Woytom aby respective w swych Powiatach i gminach, oświadczenie to do publiczney podały wiadomości, i mieszkańców do zchuwania w celu pomyślenia tak niebezpiecznego złoczyncy ile możności zachęcali. Signalement czyli opis tego postaci późniey ogłoszonym zostanie. Poznań dnia 20. Lutego 1811.

Prefekt Déptu. Poznańskiego,
P o n i ń s k i.
N e y m a n, S. G.

Uwiedomienie. Lubo termin do puszczenia dobr Boianowa, Poli i Bielejewa przez licytacyą na dzień 4. miesiąca Marca r. b. był wyznaczony i przez publiczne pisma ogłoszony, iednak nie będąc podpisanymi pewnemi, czyli odbywającą się teraz w Kościanie aukcyą przed wzwyz wyrażonem terminem ukończoną zostanie, ile, że wiele pięknych i modnych meblow z pałacu Boianowa ieszcze do ninieyszey aukcyi sprowadzonymi będą, odraczą więc podpisani termin takowy do d. 22. miesiąca Kwietnia r. b., gdzie kaźden licytować chcący, wczesnie naymniey cztery tygodnie przed terminem prospekt Typograficzny dobr tych i kondycye do dzierzaw potrzebne u kaźdego z ekonomow swey maiećności niezawodnie zastanie; na ostatek zapewniają podpisani, że w ułożeniu warunkow tyle stosować się będą do ninieyszey okoliczności, ile kaźdey klasy licytant mile na terminie przyiętym będzie. W Kościanie d. 23. Lutego roku 1811.

L. Zychliński, pierwszy opiekun.
Bronikowski, drugi opiekun
niedolętnich Potworowskiich.

Obwieszczenie. Dyrektor Skarbu publicznego w Departamencie Poznańskim. Na fundamencie reskryptu JW. Ministra Skarbu d. d. 7. Stycznia r. b. obwieszcza handlującą publiczność w tuteyszym Departamencie, iż z powodu wcielenia Hollandyi do Francyi, odtąd wszelkie towary z fabryk lub rękodzielnih hollenderskich pochodzące, nie-

mniej obiektu istotnie płodem Hollandyi będące, z do Xiąstwa Warszawskiego na konsumcyę wprowadzone, po udowodnieniu stosownie do exystujących przepisow pochodzenia swego certyfikata-mi *à l'origine* przez magistraty miast lub Konsu-łow francuzkich w portach wydawanemi, a przez JW. Rezydenta francuzkiego w Warszawie wizo-wanemi, opłacie inwektovej tylko po jednym od sta wartości wraz z pobocznemi podatkami, tak iak towary francuzkie podlegać będą. W Pozna-niu dnia 2. Lutego 1811.

C h m i e l e w s k i.

Doniesienie. J. Horn i Freudenreich pod Nro. 42 (u których Johann Maria Farina, iako iedyny successor fabryki prawdziwej Kolońskiej wodki, już od lat trzech skład tak cudowney wodki ma) polecają się z takową szanowney publiczności. Bie-gły potrafi takową ocenić, i nad inne ktore pod etykietą Farina fabrykowane i sprzedawane by-wają, pierwszeństwo oddać.

Doniesienie. Konsyliarz] Regencyi Heermann z Lignicy odieżdżając z tąd, poleca się wszystkim swoim dobroczyńcom, przyjaciółom i znaiomym, rownie i wszystkim tym, z ktoremi dla krotkie-go czasu bawienia się swego mówić nie mogli, dziękując za ich łaskawe i przyjaźne przyjęcie.

W Poznaniu dnia 24. Lutego roku 1811.

Uwiedomienie. Prefekt Departamentu Poznań-skiego końcem uniknienia wszelkich nieregular-ności w składaniu podatkow, uwiadomia niniey-szem publiczność, iż kombinacya kass Powiatow-ych pod dniem 8. b. m. ogłoszona, stosownie do reskryptu JW. Ministra Skarbu d. d. 13. b. m. do dalszey dyspozycyi wstrzymana została i kassy Po-wiatowe dotąd exystujące, in statu quo tymcza-sowie pozostać się mają. Poznań d. 19. Lut. 1811.

Poniński.

Neyman, S. G.

Do zadzierzawienia. Gdy dzierzawa iarma-cznego z ostatnim Maia r. b. się kończy przeto na nowo na trzy lata, to jest: od 1. Czerwca 1811 do ostatniego Maia 1814 naywięcej dającemu wy-puszczone bydź ma. Termina licytacyne wyzna-czone są: 1wszy na dzień 21, Lutego, drugi na dzień 7. Marca, 3ci i zawity na dzień 21. Marca r. b. Wszyscy do tey dzierzawy ochotę mający wzywają się ninieyszym, aby na wyznaczonych

terminach stanawszy swe podania uczynili, i ocze-kiwali, iż z więcey dającym po nadejściu autory-zacyi Prześw. zwierzchności kontrakt zawarty zo-stanie. W Pobiedziskach dnia 1. Lutego 1811.

Burmistrz i Rada miasta Pobiedzisk.

Sądowe wezwanie. Podsekdek powiatu Miedzyrze-ckiego. Mając sobie od Przeświernego Trybunału Cywilnego Departamentu Poznańskiego polecene odebranie rachunkow od administratorow dobr Miedzychoda pod sekwestracją zostających, z mocy udzielonego sobie commissarii, wzywa wszy-skich wierzycieli hypotecznych prawa swoje na wspomnionych dobrach mieszczących, aby na dzień 15. Marca roku bieżącego iako termin do tey czynności wyznaczony, w zamku Miedzycho-dkim osobiście lub przez pełnomocnikow się sta-wili i odbieraniu tych rachunkow byli przytomni, niemogącym zjechać proponują się tuteyszi Patro-nowie Metzig i Hollatz. W Miedzyrzeczu d. 19. Lutego roku 1811.

List gończy. Na transporcie z Smigła do Świę-ciechowy i respective Wschowy do więzienia tu-teyszego. — Zbiegł pod dniem 22. Lutego r. b. naypryncypalniejszy inkulpar Łukasz Stupasa alias Jakub Hankiewicz o kradzieże różne obwiniony. Tenże jest lat przeszło 30 stary, wzrostu dość wyso-kiego, oczow białych wielkich, twarzy podługow-atej, włosow blond, głowę ma na wierzchu sze-raką; w czasie kiedy nie gada, jednakowoż ięzyk wytyka po nad usta i tymże ustawicznie prze-wraca, kiedy zbiegł nosił na sobie płaszcz biały, iak piechota Narodowa, kamzelka granatowa pod płaszczem, spodnie skopowe z wełną, boty nie-mieckie wykrawane, modna granatowa czapka z barankiem białym. Gdy atoli na schwytańiu zbrodniarza tego wiele zależy, przeto się wszelkie zwierzchności tak woyskowe iakoli też cywilne ninieyszym upraszają, ażeby wprzypadku spotkania go arestować i do więzienia tuteyszego transpor-tować kazali. Wschowie dnia 22. Lutego 1811.

JK. X. Mci Sąd Podsekdk. Krim. Wschow.

Dodatek

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

W pałacu naszym w Dreźnie dnia 16go
miesiąca Sycznia roku 1810.

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski
Krol Saski, Xiążę Warszawski, etc. etc.

Chcąc zapobiec wątpliwościom w sądzeniu
spraw i postępowaniu sądowem zayść mogącym,
z powodu, iż w krajach Xięstwa Warszawskie-
go wcielonych, dekretem na dniu 9. Czerwca ro-
ku 1810. zapadłym, a w Nr 18. Dziennika Praw
umieszczonym, zaprowadzone zostały nowe pra-
wa, organ zaycia i procedura; na przełożenie Na-
szego Ministra Sprawiedliwości, i po wysłuchaniu
Naszey Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowię-
my, co następuje:

T Y T U Ł I.

O mocy obowiązującej praw dla nowo przy-
łączonego kraju.

Artykuł 1. Prawa Seymowe daty 18. i 24.
Marta roku 1809. o zastosowaniu przepisow
względem aktów stanu cywilnego i przepisow ko-
dexu handlowego, tudzież dekret Nasz daty 10.
Października roku 1809. w numerach 10. i 14.
Dziennika Praw ogłoszone, służyć będą za prawid-
ła, i dla krajow nowo do Xięstwa Warszawskie-
go wcielonych, z następującem zastosowaniem.

Art. 2. Co do czynności i wypadków wyda-
rzonych do dnia, w którym prawa zeszłego rzą-
du wprowadzone zostały, zastosowane będą po-
dobnie, iak i w dawnych Departamentach Xię-
stwa Warszawskiego, prawa Polskie, rozumiejąc
pod tym wyrazem prawa Korony w Wołuminach
Legum zawarte, prawa Statutu Litewskiego, pra-
wa Magdeburskie, Helmskie i inne w tey roz-
ciągłości iak w ówczas obowiązywały. Od czasu
zaś zaprowadzenia rządu zeszłego Gallicyi, aż do
dnia 15. miesiąca Sierpnia roku 1810. prawa te-
goż rządu służyć mają za prawidła z odmianami
iakię za czasu rządu Francuzko-Gallicyjskiego od
ogłoszenia tegoż rządu, to jest: od dnia 15. mie-
siąca Czerwca roku 1809. nastąpiły.

Art. 3. A mianowicie od czasu zaprowadze-
nia rządu zeszłego mają być obowiązującemi dla
kraju dawniey Gallicyą zachodnią zwanego, Ko-
dex Cywilny Austryacko-Gallicyjski w roku 1797.
w trzech częściach wydany (*Bürgerliches Ge-
setzbuch*) tudzież powszechna Ordynacya Sądoweg
postępowania (*Allgemeine Gerichs Ordnung*)
w tymże roku wydana, dla powiatu zaś Zamoy-
skiego i innych części z Gallicyi wschodniey do

Xięstwa wcielonych, prócz praw dopiero wspo-
mnionych. Kodex Cywilny w pierwszej części,
de iure personarum w roku 1787. i urządzenie
postępowania sądowego w roku 1781. wydane,
nakoniec dla obydwóch części nowo przyłączone-
go kraju, patenta, rescripta, dekreta nadworne
i normalia Austryacko-Gallicyjskie praw cywil-
nych, hypotek lub postępowania sądowego ty-
czące się, stosując te wszystkie prawa, tudzież
odmiany za rządu Francuzko-Gallicyjskiego
uczynione, do epok czasu czynności i wypadków,
dla których obowiązywać zaczęły, a poźniey, z
powodu zaprowadzonych odmian, obowiązywać
przestawały.

Art. 4. Ordynacye sądowe i prawa cząstko-
wo do nich wydawane, moc prawa zachowują,
podobnie iak i w dawnych Departamentach Xię-
stwa Warszawskiego, nie co do formy postępowania
odtąd, lecz *in materiali* do rozwiązywania wá-
tpliwości zayść mogących, o ważność lub niewa-
żność czynności iakowey sądowey do czasu za-
prowadzenia nowego postępowania sądowego, to
jest, do dnia 15 Sierpnia roku 1810. zcziałaney.

Art. 5. Każda strona odwołująca się do praw
zeszłego rządu, też prawa co do artykułow alle-
gowac, patenta zaś, rescripta, dekreta i norma-
lia wspomniane, stosownie do przepisow artyku-
łu 8. dekretu 10. Października roku 1809. w An-
nexach na oyczysty język przełożone, obok textu
oryginalnego załączać powinna.

T Y T U Ł II.

O ukończeniu spraw w dawnych Sądach
zaległych.

Art. 5. Wszelkie sprawy przed dniem 15.
Sierpnia roku 1810., w którymkolwiek bądź sto-
pniu nieukończone, a należące do rodzaju tych,
które podług przepisu nowego prawa przez Magi-
straturę pojednawczą przebrodzić powinny, nie
prędzey mogą być do Sądow końcem roztry-
gnięcia sporow, zanesionemi, dopóki przez Ma-
gistraturę pojednawczą nie przeydą; chyba gdyby
obie strony jednozgodnie od tego odstąpiły.

R O Z D Z I A Ł I.

O ukończeniu spraw zaległych, w których żaden
ieszcze wyrok stanowczy nie zapadł.

Art. 7. Dekret Nasz na dniu 21. miesiąca
Grudnia roku 1807. dla dawnych Departamentow
wydany, w Nro. 2. Dziennika Praw umieszczony
do spraw, w których żaden ieszcze wyrok stano-
wczy nie zapadł, stosujemy w ten sposób, iż ta-

kowe sprawy we wszystkim uważane będą iak nowe, a zatem, co do przyzwolności Sądu i Appellacyi, jeżeli podług tymczasowey organizacyi, teraz w exekucyi będącay, z przedmiotu swego należą do Wydziału Spornego Sądu Pokoju, sądzonemi będą w tymże Wydziale w pierwszej Instancyi, a w Trybunale Departamentowym w drugiej Instancyi; jeżeli zaś podług nowey organizacyi nie należą do Wydziału Spornego Sądu Pokoju, sądzonemi będą mocą pierwszej Instancyi. w właściwym Trybunale Departamentowym, a mocą drugiej Instancyi w Sądzie Appellacyjnym Xięstwa Warszawskiego. W zamiarze zaś ustanowienia granic, między Wydziałami, które do spraw zaległych i nowych w Trybunałach wyznaczonemi zostały, mieć chcemy; aby wszystkie sprawy, które podług nowey organizacyi z przedmiotu swego nie należą do Wydziału Spornego Sądu Pokoju, a w których już instrakcyja za rządu Austryacko - Gallicyjskiego przez spisanie aktów, inrolacyą lub *elenchus* ukończoną została, należały do Wydziału drugiego Trybunałów Departamentowych; sprawy zaś, które ieszcze nie doszły do tego stopnia wyjaśnienia, tudzież sprawy pochodzące z epoki rządu Francuzko-Gallicyjskiego i wszelkie sprawy nowe, jeżeli tak pierwsze iak i drugie nie należą do Wydziału Spornego Sądu Pokoju, sądzonemi będą w Wydziale pierwszym tychże Trybunałów. Akta dawnego processu, mogą być przez strony, iako allegata i dowody użytymi z zastrzeżeniem przepisu artykułu 4. niniejszego dekretu.

R O Z D Z I A Ł II.

O ukończeniu spraw zaległych, w których siedem przynajmniej Wyrok stanowczy zapadł.

Art. 8. Wszelkie wyroki w byłych Sądach zapadłe a nieadmanuowane, mają być stronom natychmiast wręczone.

Art. 9. Względem ważności wyroków w Sądach Austryacko - Gallicyjskich ostatecznie zapadłych, to jest takich, od których odwołanie się do wyższej Instancyi nie ma mieysca, rozciągamy przepisy artykułów 3., 4., 5. i 6. dekretu, daty 20. Maja roku 1808. w numerze trzecim Dziennika Praw umieszczonego, do nowych Departamentów Xięstwa Warszawskiego z następującym zastosowaniem:

A.) Zamieniają się terminy 14. miesiąca Stycznia i 12. miesiąca Lipca roku 1807. na terminy 5. Czerwca roku 1809. a zatem wyroki ostatecznie po 5. Czerwca roku 1809. zapadłe mogą być zaskarżonemi.

B.) Wyłącza się przepis artykułu 6. względem

spraw kryminalnych wskazując w mieysce tego przepisu prawidła obięte dekretem na dniu 19. Listopada roku 1810. zapadłym, a w numerze 21. Dziennika Praw umieszczonym.

C.) Trzy miesięczny przeciąg czasu co do zaskarżenia wyroków po ogłoszeniu niniejszey ustawy, wręczyć się mających, rachowany będzie od dnia wręczenia wyroku.

Art. 10. Względem wyroków nieostatecznych w tychże Sądach zapadłych, następujące służyć będą prawidła:

1mo. Appellacya lub Rewizya nie będzie przyiętą, jeżeli termin do ich założenia prawami Austryacko - Gallicyjskiemi przepisany z dniem 5. Czerwca roku 1809. upłynął.

2do. Jeżeli zaś tenże termin z dniem 5tym Czerwca roku 1809. nieupłynął, lub jeżeli wyrok nieostateczny później zapadł, to wolna jest Appellacya lub rewizya w przeciągu trzech miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszey ustawy lub w przypadku późniejszego admanuowania wyroku od dnia wręczenia wyroku.

3tio. Sprawy takowe mocą drugiej Instancyi sądzonemi będą w wydziale 2m. Trybunału właściwego Departamentu swego, a mocą trzeciej Instancyi w Sądzie Appellacyjnym Xięstwa Warszawskiego.

Art. 11. Wyroki ostateczne w Sądach nowego rządu od dnia 5. Czerwca roku 1809. do d. 15. Sierpnia roku 1810. zapadłe, mają moc i skutki iakie im prawa w tey epoce służące nadają.

Art. 12. Od wyroków nieostatecznych w tychże Sądach zapadłych,

1mo. Nie będzie dopuszczone odwołanie się do wyższej Instancyi, jeżeli termin odwołania się z dniem 15m. Sierpnia roku 1810. upłynął.

2do. Jeżeli zaś nieupłynął z tymże dniem, wolne będzie odwołanie się w przeciągu trzech miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszey ustawy, lub gdyby wyrok później admanuowany został, od dnia wręczenia wyroku.

3tio. Sprawy takowe sądzonemi będą mocą drugiej Instancyi w wydziale pierwszym właściwego Trybunału Departamentowego, a w trzeciej Instancyi ostatecznie w Sądzie Appellacyjnym Xięstwa Warszawskiego.

Art. 13. W przypadkach artykułami 10. i 12. obiętych, tak Appellacya iako też rewizya, w tenczas tylko [dopuszczoną być może, gdy jest

owczasowemi prawami dozwoloną, a każda sprawa, w której wyrok nieostateczny przed dniem 15. Sierpnia roku 1810. zapadł, tyle Instancyi mieć będzie, ileby ich miała gdyby w zeszyłych Sądach do końca doprowadzoną została.

Art. 14. Gdyby w Sądach nowego rządu od dnia 5. Czerwca roku 1809. do dnia 15. Sierpnia roku 1810. zapadły były wyroki w przedmiotach przez Justitium sądzić zabronionych, to te wyroki podobnie w przeciągu trzech miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszey ustawy, lub gdyby później admanuowanemi zostały, w przeciągu trzech miesięcy od dnia wręczenia wyroku zaskarżanemi być mogą.

ROZDZIAŁ III.

O Rekursach, Restytucyi i Kassacyi.

Art. 15. Rekursa od rezolucyów w dawnych Sądach założone a jeszcze nie zarezolwowane, lub gdzie do założenia tychże rekursów termin prawem przepisany, z dniem 5. Czerwca roku 1809. co do spraw Austriacko - Gallicyjskich, a z dniem 16. Sierpnia roku 1810. co do spraw w Sądach nowego rządu wytoczonych, nie upłynął, mają być z samą sprawą pryncypalną do właściwych wyżey wyrażonych Sądów wprowadzonymi.

Art. 16. Jeżeli w sprawach o Restytucyą wyrok już w byłych Sądach zapadł, to podług przepisu rozdziału II., jeżeli i zaś żaden jeszcze wyrok nie zapadł, to podług przepisu rozdziału I. postępować należy. Czas do Restytucyi, bądź to ordynacyą sądową, bądź to w księdze praw cywilnych rządu zeszyłego dozwoloney, jeżeli z dniem 5. Czerwca roku 1809. nieupłynął, rozciągamy aż do trzech miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszey ustawy, nieścieśniając bynajmniej dłuższych terminów prawem cywilnym tegoż rządu dozwolonych, w którym to ostatnim razie cały przeciąg czasu, od dnia 5. Czerwca roku 1809. aż do 15. Sierpnia roku 1810. w terminie te liczonem nie będzie, tenże sam przeciąg czasu dozwalamy do zanesienia restytucyów pochodzących z czasu od dnia 5. Czerwca roku 1809. do dnia 15. Sierpnia roku 1810. nieścieśniając bynajmniej dłuższych terminów.

Art. 17. Dekret Nasz daty 5. Kwietnia roku 1810. stanowiący organizacyą Sądu Kassacyjnego rozciągamy do nowo przyłączonych Departamentów z następującem zastosowaniem.

Imo. Od wyroków w Sądach zeszyłego rządu Austriackiego, lub też w Sądach nowego rządu do dnia 15. Sierpnia roku 1810. zapadłych, od których podług przepisów rozdziału II., odwołanie się do wyższej In-

104
stancyi nie jest dozwolone, podobnież rekurs do Kassacyi nie ma miejsca.

2do. Od innych zaś wyroków, które w sprawach nieukończonych mocą ostateczney Instancyi w terażniejszych Sądach Konstytucyjnych zapadły, lub jeszcze wydanemi zostaną, wolnym będzie odwołanie się do Kassacyi, jeżeli powodami organizacyi Sądu Kassacyjnego daty 3. Kwietnia roku 1810. usprawiedliwionym zostanie, a to w przeciągu trzech miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszey ustawy, lub gdyby wyrok później wręczony został, od dnia wręczenia wyroku.

3to. Jeżeli w Sądach Konstytucyjnych zapadł wyrok potwierdzający dawniejszy dekret, w którym to razie podług prawdeł zeszyłego rządu odwołanie się do trzeciej Instancyi nie jest wolne, wtenczas do powodów udania się do Kassacyi w organizacyi 3go Kwietnia roku 1810. wyrażonych dodajemy jeszcze i ten powód: iż wyroki dwa na pozór zgodne, są istotnie niezgodnemi. W przypadku zanesienia rekursu z tej ostatniej przyczyny, Sąd Kassacyjny wyda wyrok odrzucający rekurs, lub pozwolenie udania się z zaskarżeniem do Sądu Apellacyjnego w trzeciej Instancyi: w przypadku zaś zanesienia rekursu z innego powodu, postąpi sobie Sąd Kassacyjny, iak jest przepisano w organizacyi tegoż sądu.

4to. Toż samo stosuje się do dwóch zgodnych wyroków przed dniem 5. Czerwca lub późniey do dnia 15. Sierpnia zapadłych, z tém jednak ścieśnieniem, iż odwołanie się od dwóch wyroków przed 5. Czerwca roku 1809. zapadłych do Kassacyi, wtenczas tylko przyjęte będzie, jeżeli termin rekursu do rewizyi z dniem 5. Czerwca roku 1809. nieupłynął.

ROZDZIAŁ IV.

O exekucyi wyroków przed dniem 15. Stycznia roku 1810 zapadłych.

Art. 18. Exekucyi wyroków przed dniem 15. Sierpnia roku 1810. prawomocnie już zapadłych, żądać będą strony w drugim wydziale właściwego Trybunału Departamentowego, lub stosownie do przedmiotu w wydziale spornym właściwego Sądu Pokoju, który to Sąd przekonawszy się, iż wyrok takowy nie obeymuie w sobie stanowień wbrew sprzeciwiających się Konstytucyi, lub za-

kazom Kodexu, wyda upoważnienie do egzekwowania, w przeciwnym zaś razie je odmowi.

Art. 19. Przez właściwy Sąd rozumie się ten, któryby sprawę do egzekucyi przyprowadzić się miała, sędzi, gdyby przed dniem 15 sierpnia roku 1810. ukończona nie została.

Art. 20. Gdyby ten, przeciwko któremu dozwolona jest egzekucya dawnego wyroku, miał, iż egzekucya nie ma miejsca, lub gdyby w egzekucyi samey trudności zachodziły, wo no będzie czynić prawne kroki, w których to razie zachowane będzie postępowanie, przepisane Kodexem postępowania cywilnego.

R O Z D Z I A Ł V.

O ukończeniu Spraw zaległych, Konkursowych Likwidacyjnych

Art. 21. W sprawach między Kuratorem a pojedynczemi wierzycielami lub okólnikami mas wytoczonych, zachowane będzie postępowanie w powyższych 4ch rozdziałach przepisane. Ze zaś processa konkursowe i likwidacyjne, prócz działań każdemu processowi właściwych, wymagają jeszcze czynności sobie wyłączne służących, przepisawszy tedy dla takowych czynności prawdzi Dekretem w Nrze 12. Dziennika Praw ogłoszonych daty 15. Lipca roku 1809. stosujące się do dawnych Departamentów, też prawidła dla nowych Departamentów rozciągamy z następującym zastosowaniem.

Art. 22. Artykuł 4. tegoż Dekretu, jako nie stosowny do stanu rzeczy w nowych Departamentach, całkowicie się wyłącza.

Art. 23. Artykuł 10. w tym sposobie się zmienia, iż rachunki nie przed Notaryuszem, Podśędkiem lub Burgrabią, lecz przed Deputacją wierzycieli masy Krydalney zdawanemu będą, z przydaniem jednak delegowanego z Sądowych osób, końcem spisania protokolu tey czynności.

Art. 24. Do artykułu 15. dodaliśmy, iż do układania planu dystrybucyi masy, równie Kurator lub Administrator masy przez Sąd wyznaczonym być może.

Dopełnienie niniejszey Naszey ustawy i iey umieszczenie w Dzienniku Praw, Ministrowi Sprawiedliwości Xięstwa Naszego Warszawskiego zalecamy.

(Podp.) Frederyk August. — (L.S.) przez Króla: — Minister Sekr. Stanu, Stanisław Breza. — Zgodno z oryginałem: — Minister Sekr. Stanu, Stanisław Breza. — Zgodno z oryginałem: — Felix Łubiński, Minister Sprawiedliwości. — (L.S.) Antoni Joneman, S.G. Dzień ogłoszenia d. 26 Lutego 1811.

O B W I E S Z C Z E N I E.

Prefekt Departamentu Poznańskiego
Podając do publiczney wiadomości dekret N. Pa
na w osnowie następującej:

Wypis z Protokolu Sekretaryatu Stanu.

W Pałacu Naszym w Dreżaniu dnia 29.
miesiąca Grudnia roku 1810.

FREDERYK AUGUST, z Bożey Łaski,
Król Saski, Xięże Warszawski etc. etc.

Chcąc przyspieszyć ukończenie działania Komisji centralney likwidacyjney na przełożenie Naszego Ministra spraw wewnętrznych postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Art. 1. Pretensye do skarbu Xięstwa Warszawskiego, do rozpoznania Komisji centralney likwidacyjney należące, mają być pod datem 1. Czerwca 1811 roku do Rady Prefekturalney podane a przed dniem 1. Września tegoż przyszłego roku przez Rady Prefekturalne rozpoznane, i oblikwidacyjne do Komisji przesłane. Termina te są ostateczna, pod warunkiem wszelkich tych pretensyi, krocieby przed dniem 1. Czerwca 1811 do Rad Prefekturalnych a przed dniem 1go Września do Komisji centralney wniesione nie były.

Art. 2. Gdyby uchybienie oznaczonego terminu 1. Września 1811 z winy Rady Prefekturalney pochodziło, członki iey z majątku swego za wszystkie straty ztąd pochodzące upadającymi w pretensyi odpowiedzialni być mają.

Art. 3. Wina Rady Prefekturalney w ten czas za istotną poczyna się, kiedy pretensye przed dniem 1. Czerwca roku przyszłego pod iey rozpoznanie wniesione, przed dniem 1. Września roku przyszłego oblikwidowaną, i do Komisji centralney przesłaną niebędzie.

Art. 4. Dopełnienie niniejszey woli Naszey Ministrowi spraw wewnętrznych, a umieszczenie iey w dzienniku praw Ministrowi Sprawiedliwości polecamy.

(Podp.) Frederyk August. Przez Króla. (L.S.) Minister Sekretarz Stanu, Stanisław Breza. — Zgodno z Oryginałem: Minister Sekretarz Stanu, Stanisław Breza. — Zgodno z oryginałem: — Minister spraw wewnętrznych, J. Łuszczewski. — Netrebski. wzywa Prefekt wszystkich interesentow aby pretensye swe kwalifikujące się tak do kwekcji mieyskiej jako i wieyskiej niemniej do Rządu regulować się mogące jak nayspieszniej przez resp. Rady Powiatowe i Podprefektow podawali. Po znań dnia 1. Lutego 1811.

Poniński.

Neyman, S. G.